

Nr 319

Av herr Nilsson, Hjalmar, m. fl., *angående stöd åt produktionen av svensk barnfilm.*

Den 25 januari 1949 tillsatte chefen för ecklesiastikdepartementet enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande sakkunniga för utredning angående barn och film, vilken kommitté bl. a. i december 1952 avlämnade sitt betänkande nr 2 "Barn och film".

I detta betänkande konstaterar kommittén, att produktion av svensk barnfilm är ur ekonomisk synpunkt ett ytterst vanskligt företag, vilket i första hand synes vara föranlett av att publikunderlaget för sådan film icke står i rimlig proportion till kostnaderna för filmernas produktion. Kommittén redogör också för denna inspelnings omfattning under åren 1944—1950, och man kan i dag konstatera, att under de senaste tio åren knappt en film om året producerats såsom speciell barnfilm. Detta läge besannas av motsvarande förhållanden i t. ex. England, vilket kommitterade också konstaterat. Där understöder staten inhemsk barnfilmproduktion för att motverka ensidigt och icke alla gånger önskvärt inflytande från utländsk film.

Efter dessa konstateranden, att ett statligt understöd till svensk barnfilm är nödvändigt för att man skall kunna i det långa loppet få fram en värdefull produktion av sådan film, redogör kommittén för olika sätt att lämna ett sådant stöd. I huvudsak går dessa tankegångar ut på att man skulle genom en sänkning eller ett helt borttagande av nöjesskatten för av ett särskilt barnfilmråd godkända filmer underlätta för producenterna att ha utsikt att åtminstone få tillbaka de medel man satsar på tillverkning av speciellt barnfilm. Tillika har man tänkt sig att genom införande av produktionslån uppgående till en tredjedel eller i vissa fall hälften av filmens kostnad, dock högst 175 000 kronor, medverka även till finansieringen av filmernas inspelning. Till slut redogör kommittén också för vissa åtgärder för att anpassa i utlandet inköpt värdefull barnfilm efter svenska förhållanden genom att förse sådan barnfilm med svensk text eller svenskt tal samt viss nedkopiering av sådan barnfilm till smalfilmsformat.

Eftersom de ekonomiska förhållanden, under vilka produktionen av svensk barnfilm får ske, icke på något sätt förbättrats, sedan kommitterades betänkande avlämnats, kvarstår dessa vanskligheter för produktionen, vilket yttrat sig i att produktionen inskränkts till ett minimum. Här är det också viktigt att erinra sig, att under de senaste två åren intresset från särskilt kvinnoorganisationers och föräldrars sida för att bereda barnen tillfälle att se värdefull film nu har tagit sig uttryck i att landet över bildats

en stor mängd speciella barnfilmklubbar, där man genom särskilt komponerade och utvalda program sökt att anpassa filmernas innehåll efter de krav man har anledning att ställa på verkligt god barnfilm. Det största bekymmer dessa barnfilmklubbar för närvarande har är emellertid tillgången på lämplig sådan barnfilm. Eftersom man kan förutse att antalet barnfilmklubbar av intresset att döma kommer att stiga högst avsevärt innevarande år kommer, om inga åtgärder vidtas, besvärligheterna i detta avseende för barnfilmklubbarna att ytterligare öka.

Barnfilmskommitténs överväganden sammanfattas i utredningens kapitel 4 på följande sätt: "Som statliga stödåtgärder åt produktionen av svensk barnfilm föreslår kommittén alltså

dels nöjesskatteåterbäring till producenten efter prövning hos ett centralt barnfilmråd med hela nöjesskattebeloppet för godkänd småbarnsfilm och undantagsvis för annan barnfilm av utmärkt kvalitet, med halva nöjesskattebeloppet för annan godkänd barnfilm,

dels produktionslån ur en särskild barnfilmfond, efter ansökan hos barnfilmrådet, med en tredjedel eller hälften av det beräknade inspelningsbeloppet, dock icke i något fall över 175 000 kronor. Statens anslag för ändamålet bör uppgå till sådant belopp, att bidrag kan utgå med ca 250 000 kronor per år."

Med anledning av vad här ovan anförts får vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om att förslag till stöd åt produktionen av svensk barnfilm måtte föreläggas nästa års riksdag.

Stockholm den 25 januari 1955

E. Hjalmar Nilsson

Ingeborg Carlqvist Anna Sjöström-Bengtsson

Dagmar Ranmark

Nils G. Strandler

Bengt Elmgren

Gärda Svenson

Nr 320

Av herr **Sundelin**, om anslag till ett register till arbetet Noraskogs arkiv I—VI.

(Lika lydande med motion nr 322 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1955

Gust. Sundelin
